

מגמה	תפקיד	המונח	
מ: סברה.	קושיא	אֲדָרְבָּה	1.
אפשרות אחרת, הבאת הצד השני. [כחלק משאלה שיש לה שני צדדים לפתרון]	הצעת	אוּ דְלָמָא	2.
למשנה או מקור אחר לתרץ קושי. [העמדת הדין במקרה מסוים או בדעה של תנא מסוים]	הצעה לפרשנות	אוּקְיָמָא	3.
יופיע גם כפשוטו: משום.	קושיא	אַטָּא (כלום?)	4.
המורכבת משני חלקים, המתחילה באומרה אמירה שהדין נוח לצד אחד של הספק, והקושי לצד השני של הספק מתחיל ב"אלא אי אמרת...".	קושיא	אִי אָמַרְתָּ בְּשִׁלְמָא	5.
על פרוש או תשובה שנאמר קודם.	קושיא	אִי הָכִי	6.
פרוש נוסף או תרוץ אחר. או קושיא נוספת	הצעת	אִי נָמִי	7.
שהנחה זו איננה נכונה.	קושיא	אִי סְלָמָא דְעֵתָא	8.
- שנשאלה על ידי חכמי בית המדרש. - שנשאלה על ידי חכם	שאלה	אִיבְעָא לָהּ (להם) אִיבְעָא לִיהּ (לו)	9.
נוספת.	תשובה	אִיבְעִית אִימָא	10.
על השאלה "מאי בינייהו". מציאת ההבדל המעשי בין שני טעמים על אותו דין. או על שני ניסוחים \ גירסאות שונות.	תשובה	אִיפָּא בְּיַנְיָהּ	11.
נוסח אחר של המימרה או של הסוגיה.	הצעת	אִיפָּא דְאָמְרִי	12.
גירסה נוספת למהלך הקודם - כעת מציגים אותו בתור סתירה.	הצעת	אִיפָּא דְרַמְיוּ לִיהּ מִיְרְמָא	13.
גירסה אחרת למימרה - מתחילה מסתירה בין הפסוקים.	הצעת	אִיפָּא דְרַמְיוּ קְרָאִי אַחַדְדִּי	14.
אפשרות של תשובה שהגמרא תדחה מיד לאחר מכן.	הצעת	אִילִימָא	15.
הגהה [תיקון גירסה], פרשנות, תירוץ. ולעיתים אף כפתיחה לשאלה.	הצעה	אִימָא	16.
על ידי הצלבה של סוף אותו מקור תנאי עם תחילתו.	קושיא	אִימָא סִיפָּא	17.
מ: מימרה או מעשה על מה שנאמר קודם. [בד"כ].	קושיא	אִינִי?	18.
על סתירה בין שני חכמים החולקים זה על זה בשני מקורות. והתירוץ הוא שהופכים את שמות הדעות במקור השני.	תירוץ	אִיפּוּן	19.
על ידי הבאת מקור תנאי. ומוזכר שם המקשן.	קושיא	אִי תִיבִיָּהּ	20.
גירסה אחרת של שם אומר המימרה.	הצעת	אִי תִימָא	21.
בין שני אמוראים. [בדר"כ יוצג בתחילה הנושא, ואז יובאו שתי דעות או יותר].	"יחידה" אמוראית	אִי תִמְרָא	22.
של אמורא על משנה או ברייתא שהובאה.	פרשנות	אִי תִמְרָא עָלָהּ	23.
חדש הדוחה את הסבר הקודם.	הסבר	אַלָּא	24.
בדר"כ לאחר מיכן תבוא קושיא בעקבות ההסקה.	הסקה	אַלְמָא	25.
	קושיא	אַלְמָא (למה?)	26.
- שמבוססת על אפשרות קודמת. - אם תדייק בדבר [ותגיע לעקרון הדבר] תמצא ש... - על השאלה שנשאלה	1. שאלה 2. הסקה 3. פרשנות	אַם תִּמְצִי'א לומָר	27.
- למציאת טעם למה שנאמר. - המקשה למה...	1. שאלה 2. קושיא	אַפּוּאִי	28.
1. שם תואר של חכם בתקופת הגמרא. (פרשני המשנה). 2. המתורגמן, שהיה משמיע בקול רם את הדרשה, ומתרגמה מעברית לארמית.		אַמוּרָא	29.
למימרה אמוראית [אִמְרָא אִבִּי' "אביי אמר" וכו'].	פתיחה	אַמְרָא	30.
שהגמרא מתרצת, כיצד היה החכם עונה, לו היה נשאל על כך.	תרוץ	אַמְרָא לָךְ	31.
ציטוט מ: מקור שהובא לעיל. לצורך דיון בהרחבה. ויש יוצאים מן הכלל.	פתיחה	אַמְרָא מְרָא	32.

מגמה	תפקיד	המונח	
	פתיחה	אָמַר קָרָא	33. ציטוט מ: התורה.
	דו שיח חי	אָמַר\אָמְרוּ לֵיהֶם\לָהֶם (=לו\להם)	34. בין אמוראים. [שקלא וטריה חי]
	הסבר	אָמְרִי	35. שהובא ללא שם אומר. [וגם כפשוטו - אמרו].
	הסבר	אָמְרִי בְּמַעֲרָבָא	36. שהגמרא מביאה בשם חכמי ארץ ישראל
		בְּדִיעְבַּד	37. התייחסות לדבר שנעשה כבר. הפוך מ"לְכַתְּחִלָּה "
	שאלה	בְּמַאי קָא מִיפְּלָגִי?	38. שמבררת מהי נקודת המחלוקת (הטעם) בין החכמים.
	שאלת ברור	בְּמַאי קָמִיפְּלָגִי?	39. מהו יסוד המחלוקת בין החולקים.
	פרשנות	בְּמָה דְּבָרִים אָמְרִים	40. בדר"כ מצמצמת. [רבי יוחנן - בא לחלוק. ריב"ל - בא לפרש] מונח שמופיע במשנה ובברייתא.
	שאלה	בְּעָא \ בְּעֵי מִינָּה	41. שנשאלה ע"י אמורא בפני אמורא גדול ממנו.
	קושיא	בְּשָׁלְמָא	42. המורכבת משני חלקים, הצד הראשון הוא הנוח הפותח ב"בשלמא" באומרה אמירה שהדין נוח לשיטת חכם אחד או לפי אפשרות מסוימת, החלק השני - הצד הקשה פותח ב"אלא".
	קושיא	גְּבָרָא אַגְבָּרָא קָא רְמִית?	43. נקודת הנחה היא שאין מקשים מדברי אמורא על דברי אמורא אחר, אין זה קושיא או סתירה ביניהם, אלא מחלוקת ביניהם.
	פתיחה	גּוּפָא	44. ציטוט מ: מקור שהובא לעיל. לצורך דיון בהרחבה.
		גְּמִירִי \ גְּמִירָא גְּמִירִי לָהּ	45. מסורת בידנו שככה זה. [לעיתים הלכה למשה מסיני].
	סיוע	דְּאָמַר	46. מ: מימרא אמוראית עם שם אומרה.
		דְּבַר אַחַר	47. הבאת פרוש נוסף לאותו פסוק. ובא גם כפשוטו.
	סיוע	דְּכַתִּיב	48. מ: פסוק. יופיע גם כפתיחה לתשובה.
	סיוע	דְּקָטְנִי	49. מ: מקור תנאי
	סיוע	דְּתַנּוּ רַבָּן	50. מ: ברייתא. יופיע גם כפתיחה לתשובה
	סיוע	דְּתַנּוּ	51. מ: ברייתא.
	סיוע	דְּתַנּוּיָא	52. מ: ברייתא. יופיע גם כפתיחה לתשובה.
	סיוע	דְּתַנּוּ	53. מ: משנה.
	תירוץ	הָא ... וְהָא ...	54. על יד אוקימתא שיש 'חילוק' בין המקורות. בדר"כ ע"י העמדת הדין במקרים שונים, או בשתי דעות שונות. בין שני חלקי המשנה \ ברייתא.
	סתירה	הָא גּוּפָא קְשָׁיָא	55. לברור המקרה. המונח בדרך כלל מופיע במשנה.
	שאלת ברור	הָא כִּיצַד	56. שמיישב סתירה או קושיא.
	תירוץ	הָא לֹא קְשָׁיָא	57. מי התנא שלימד הלכה זו.
	שאלה רטורית	הָא מַנִּי	58. מדוע המקור הביא שני מקרים, והרי אפשר היה ללמוד את ההלכה מהמקרה הראשון, השני מיותר! לחשיבה ראשונית ולאחר מכן תדחה.
	הצעה	הֲוֵה אָמִיןָא	59. הצעה
	סיוע	הֵינּוּ דְּאָמְרִי אִינְשֵׁי	60. על ידי הבאת פתגם עממי.
	שאלת ברור	הֵיכִי דְּמִי	61. באיזה מקרה מדובר?
	שאלת ברור	הֵיכִי מְשַׁכְּחַת לָהּ	62. כיצד מדובר, כיצד יש מציאות כזו?
	שאלת ברור	הֵיכִי נַעֲבִיד	63. איך נעשה?
	פרשנות	הָכָא	64. המקור הראשון עוסק במקרה מסויים. מופיע גם כפתיחה לתרוץ, וגם במובנו הפשוט: כאן.
	תירוץ	הָכָא בְּמַאי עֲסָקִין	65. על ידי פרשנות המקור המוקשה, באיזה מקרה הוא מדבר.
	קושיא	הָכִי הֲשָׁתָא	66. כיצד אתה משווה.
	סיוע	הָכִי נְמִי מְסַתְּבָרָא	67. מ: סברה.
	פרשנות	הָכִי קָאמַר	68. הבנת דברי החכם, הבנת עצם הדין. ועל ידי זה יתורץ הקושי.
	מסקנת	הֲלָכְתָא - הֲלָכָה	69. פסיקה.
		הֲלָכְתָא גְּמִירִי לָהּ	70. מקור ההלכה הוא ממסורת (במקרים רבים - הלכה למשה מסיני).
		הֲלָכְתָא גְּמִירִי לָהּ	71.

מגמה	תפקיד	המונח	
	תירוץ	הַגְי מִלְי	.72
על ידי אוקימתא בפרוש המקור, בדר"כ צמצום היקף הדין ומקרה.	קושיא	הַנִּחָא לְמָאן דְאָמַר ... אָלָא לְמָאן דְאָמַר: ... טַאי אִיכָא לְמִימַר	.73
המורכבת משני חלקים, המתחילה באומרה אמירה שהדין נוח לשיטת חכם אחד או לפי פרשנות מסוימת, והצד השני המוקשה יפתח במילה "אלא" ויסיים ב"מאי איכא למימר".	קושיא	הַתִּינַח ... אָלָא ...	.74
המקור השני עוסק במקרה מסויים, וכך מתורץ הקושי.	תירוץ \ פרשנות	הַתָּם	.75
מופיע גם במובנו הפשוט: שם. נוספת. ובדר"כ יש קושי בתשובה הראשונה.	תשובה	וְאִי בְעֵית אִימָא	.76
כיצד יסביר זאת הצד השני? יופיע גם כפשוטו – והאחר.	שאלה	וְאִידָךְ	.77
על ידי הבאת מקור שיש דעה או דוגמא סותרת.	קושיא	וְהָא	.78
מ: פסוק.	קושיא	וְהָא קְתִיב (=וְהִכְתִּיב)	.79
מצוטט ממקור תנאי. [לעיתים בניחותא - כסיוע, ורש"י יכתוב זאת].	קושיא	וְהָא קְתַנִּי (=וְהִקְתַּנִּי)	.80
בדר"כ הציטוט ממקור שכבר הובא בסוגיה	קושיא	וְהָא תַּנְיָא (=וְהִתַּנְיָא)	.81
מ: ברייתא [לעיתים בניחותא – כסיוע, ורש"י יכתוב זאת].	קושיא	וְהָא תַּנְיָא (=וְהִתַּנְיָא)	.82
מ: משנה [לעיתים בניחותא כסיוע ורש"י בדר"כ יכתוב זאת].	קושיא	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.83
מ: דברי אמורא.	קושיא	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.84
שכבר נשאל במקום אחר על משנה/ברייתא זו.	הבאת קושיא \ שאלה	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.85
באמצעות אחת המידות שהתורה נדרשת בהן.	"לימוד"	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.86
אפשרות של תשובה שהגמרא תדחה מיד לאחר מכן.	הצעת	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.87
מחזירים את הקושיא למקשן, שהקושי קיים גם לשיטתו.	קושיא	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.88
בין שתי מקורות בעלי אותה סמכות, בדר"כ בין שתי מקורות תנאים.	סתירה	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.89
נוספת של אותה קושיא \ תירוץ.	הצעה	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.90
הגמרא אינה יודעת איזה דעה שייכת לאיזה חכם	מחלוקת	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.91
על ידי שינוי הגירסה שלפנינו. שינוי הגירסה בדרך כלל הוא תוספת משפט קישור שמסביר את היחס בין החלקים של המקור.	תרוץ	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.92
באמצעות אחת המידות שהתורה נדרשת בהן.	לימוד	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.93
מ: ברייתא. בברייתא מופיע ענין הדומה. יופיע גם כפתיחה לתשובה.	סיוע	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.94
על ידי הבאת סיפור או מימרא.	סיוע	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.95
כאיזה שיטת תנאים \ אמוראים, המקור הולך.	שאלת ברור	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.96
מי בעל השיטה [בדר"כ תנא].	שאלת ברור	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.97
מ: פסוק.	הבאה	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.98
קישור של דיון האמוראי למחלוקת תנאים.	קושיא \ "בניחותא"	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.99
על ידי צמצום דין האמורא למקרה מסוים.	פרשנות	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.100
למה נחוץ להזכיר דבר זה, או באיזה מקרה מדובר.	הסבר	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.101
בדר"כ על סתירה בין מקורות, על ידי אוקימתא שונה לכל צד.	תירוץ	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.102
על ידי צמצום דין המשנה/ברייתא למקרה מסוים.	פרשנות	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.103
שתדחה.	הצעת אפשרות	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	.104
על אמוראים מדוע נחלקו במחלוקת שכבר חלקו התנאים. והקושיא בדר"כ נדחית.	קושיא	וְהָא אָמַר (=וְהָא אָמַר)	

מגמה	תפקיד	המונח	
שתדחה.	הצעה לסיוע	לִמְאָ מְסִיעֵ לִיה	105.
גירסה אחרת.	הבאה	לִישָׁא אַמְרִינָא	106.
על נוסח המשנה, והצעת נוסח חילופי שידחה.	קושיא	לִיתְנִי	107.
לברור מה החידוש בהבאת ההלכה	שאלה	לְמַאי הִלְכְתָא	108.
מה ההשלכה ההלכתית למה שנאמר.	שאלת ברור	לְמַאי נִפְקָא מִינָהּ	109.
מדוע שנו קטע מסוים במקור התנאי.	שאלת ברור	לְמָה לִי לְמִיתְנִי	110.
על ידי הצעת מסקנה העולה לכאורה מן המקור, ואז על פי זה קשה ...	קושיא	לְמִימְרָא	111.
העלאה מחדש של פירוש שכבר הובא ונדחה, והובא שנית כפרשנות טובה. לעיתים גם יבוא כפרושו הרגיל.	פרשנות	לְעוֹלָם	112.
מדוע הברייתא הביאה שני פסוקים, הרי מספיק פסוק אחד.	שאלת ברור	מַאי "וְאָמַר"?	113.
על העניין או על פרטיו.	שאלת ברור	מַאי ... ?	114.
מהו ההבדל ההלכתי בין שתי הדעות \ עניינים.	שאלת ברור	מַאי אִיכָא בֵּין ... ?	115.
מה התפישה העקרונית להצטמצם למקרה המסוים?	שאלת ברור	מַאי אִירְיָא?	116.
ברור ההבדלים ההלכתיים או המעשיים הנובעים מהדעות או מהטעמים הנראים זהים.	שאלת ברור	מַאי בְּיַנְיָהּ?	117.
על פרוש הפסוק.	שאלת ברור	מַאי דְכְתִיב?	118.
כיצד נפתרה השאלה שהועלתה קודם.	שאלת ברור	מַאי הָיָי עֲלָהּ?	119.
על נימוקי הדין. ולעיתים על מקור הדין	שאלת ברור	מַאי טַעְמָא?	120.
פירוש, שידחה לאחר מכן.	הצעת	מַאי לָא ...	121.
מה החידוש בדבר? מה הצורך לאומר?	שאלת ברור	מַאי לְמִימְרָא?	122.
כיצד לומדים את הרעיון הנאמר מהפסוק.	שאלת ברור	מַאי מְשַׁמְעַ?	123.
מה יוצא מזה מבחינה הלכתית? מהי ההשלכה המעשית?	שאלת ברור	מַאי נִפְקָא מִינָהּ?	124.
בטענה מה הצורך \ החידוש בנאמר.	קושיא	מַאי קָא מְשַׁמַע לָן ...	125.
בעקירת הקושיא שהובאה על ידי אוקימתא אחרת	דחיית הקושיא	מַאי קִשְׁיָא?	126.
מאיזה פסוק אתה לומד ענין זה.	שאלת ברור	מַאי קָרָא \ קְרָאָה?	127.
על ההבדל בין שתי הלכות או עניינים הנראים זהים.	שאלת ברור	מַאי שְׁמָא?	128.
מי הוא ש ...	שאלת ברור	מַאן ...	129.
הזכרת דעה בלי שם אומר, כשיש יותר מדעה אחת.		מַאן דְאָמַר	130.
מי הוא התנא של המקור שהובא.	שאלה	מַאן תְּנָא?	131.
למה נחוץ להזכיר את הדין המסוים. על ידי הבאת הבנה מוטעית שהיינו יכולים להבין, לו הדין לא היה נכתב.	הסבר	מַהוּ דְתִימָא... קָא מְשַׁמַע לָן	132.
הסברה, כי אינה מבוססת.	דחית	מִי סְבַרְתָּ	133.
השיקולים של בעל המעשה.	הסבר	מִימַר אָמַר	134.
מ: מקור תנאי [בדרי"כ], על דברי אמורא. קושיא ללא שם המקשן. [קושיא שנשאלה בבית המדרש].	קושיא	מִיתְיָבִי	135.
מתוכן המשנה \ ברייתא \ מימרא	דיוק	מְפָלְל	136.
מה המקור בתורה להלכה שנאמרה במשנה\ ברייתא. מ: פסוק מ: מקור תנאי	שאלת ברור תשובה תשובה	מָנָא הָיָי מִלִּיזִי? ... דְאָמַר קָרָא / דְתַנֵּי רַבָּנֵי	137.
מי התנא?	שאלה	מַנִּי?	138.
מה המקור בתורה להלכה שנאמרה במשנה\ ברייתא.	שאלת ברור	מְנַלְן	139.
שלא שמע בעצמו תלמיד מרבו, אלא שמע שאומרים בשמו.	ציטוט שמועה	מְשַׁמְיָה \ מְשִׁמָּה	140.
יבוא גם שם המקשן.	פתיחה לקושיא	מְתִיב	141.
מסברה, על דברי אמורא.	פתיחה לקושיא	מְתִקִיף	142.
על ידי פרשנות של אמורא על מקור תנאי.	תשובה	מְתַרְגָּם	143.

מגמה	תפקיד	המונח	
שתידחה. יבוא גם כפשוטו – לאמר.	הצעה	נִימָא	.144
סימן לזכרון.	הצעת	סִימְנִין	.145
סוף המקור, לעומת "רישא" - תחילת המקור.		סִיפָא	.146
שלולא לימוד הקודם, יכולת להסיק מסקנה מוטעית.	הסבר	סְלָקא דְעֵתָךְ אַמִּינָא	.147
למה להזכיר את הענין, הרי אין בו חידוש. לעיתים גם כשאלהקושיא – כשהשואל מתחיל במקרה הפשוט לו ואז עובר לשאלתוקושייתו.	קושיא	פְּשִׁיטָא	.148
הצורך בכפילות המקרים \ הפסוקים.	תירוץ [לקושיא נסתרת]	צְרִיכָא	.149
ללמדנו [ראה: "מהו דתימא"].	הסבר	קָא מְשַׁמַּע לָן (קמְשַׁמַּע לָן)	.150
בתחילה יהיה פרשנות ולאחר מיכן תבוא הקושיא	קושיא	קָא פְּסִיק וְתַנִּי -	.151
		קָרָא כְּתִיב	.152
הסוגיה או המהלך נחתמים בקושיא. (אך יש אפשרות לתרץ).	הסקה	קְשִׁיָא	.153
1. כינוי לדעה במשנה שלא נזכר שם התנא. 2. דעת רבים. 3. חכמי הישיבה.		רְבֵּן	.154
תחילת המקור. לעומת "סיפא" – סוף המקור		רִישָא	.155
בין שני מקורות בעלי אותה סמכות, בדרי"כ בין שני פסוקים.	פתיחה לסתירה	רְמִי	.156
בין שני מקורות בעלי אותה סמכות, בדרי"כ בין שתי מקורות תנאים.	פתיחה לסתירה	רְמִינְהוּ, רְמִינְהוּ	.157
על ידי גילוי ההבדל בין שני המקרים, נבין את השינוי בדין.	תשובה / תירוץ	שְׂאֵנִי [הֶתֵּם]	.158
מעין "חותמת" למסקנה ההלכתית.	היסק	שְׁמַע מִינֵהּ	.159
מ: פסוק.	סיוע	שְׂאֵמֵר	.160
לצורך מציאת תשובה (בדרי"כ), ראייה, קושיא לאחד הצדדים.	הצעת מקור	תָּא שְׁמַע	.161
לטענה שנאמרה לפני כן	הבאת ראייה	תְּדַע	.162
חזקה ואין עליה תרוץ.	קושיא	תְּיַבְּתָא	.163
שאיין הכרעה, והשאלה תעמוד.	מסקנה	תְּיָקוּ	.164
1. מ: ברייתא. בדרי"כ ברייתא קצרה שמפרשת את המשנה 2. השנן בבית מדרש האמוראי. 3. חכם מתקופת המשנה.	פתיחה	תְּנָא	.165
ל: ברייתא, הבאה מאוסף ברייתות של בית מדרש מסוים או אדם מסוים.	פתיחה	תְּנָא דְרַבִּי ...	.166
מ: קובץ ברייתות שסידר אמורא \ בית המדרש של האמורא ...	הבאת מקור	תְּנָא דְרַבִּי רַב \ רַבִּי ...	.167
אמוראים בתחילת התקופה, שנחשבים כאמוראים אך עם סמכות של תנא לחלוק על תנאים.		תְּנָא וְפָלִיג	.168
התנא לא הביא את כל המקרים האפשריים, אלא דוגמיות.		תְּנָא וְשִׁיר	.169
ברייתא של תנא מסוים	הבאת	תְּנָא מְשַׁמֵּיהּ דְ -	.170
ל: ברייתא.	פתיחה	תְּנֵי רַבֵּן	.171
תיקון בנוסח.	הצעת נוסח	תְּנִי	.172
מ: מקור תנאי, בפני אמורא על ידי התנא (השנן) של בית המדרש.	הבאת מקור	תְּנִי תְּנָא קְמִייהּ	.173
ל: ברייתא.	פתיחה	תְּנִיא	.174
מ: ברייתא אחרת. לרוב ברייתא חולקת.	הבאת מקור	תְּנִיא אֵידָךְ	.175
מ: ברייתא.	סיוע	תְּנִיא כְּוִתִּיהּ	.176
מ: ברייתא.	סיוע	תְּנִיא נְמִי הִכִּי	.177
מ: משנה.	הבאת מקור	תְּנִינָא	.178
ל: משנה. לעיתים יגיע גם כקושיא ממשנה.	פתיחה	תְּנֵן	.179
לברור מי משני החולקים הוא הסובר כל דעה.	הסקה	תְּסַתִּימִים	.180

מגמה	תפקיד	המונח	
על ידי פרשנות של אמורא למקור תנאי.	תשובה	תְּרַגְמָא	181.
מדוע הובאו שתי שמועות זהות. או – מילת קושיא שמשמעותה ששתי השמועות סותרות זו את זו. או כפשוטו [בדרך כלל] – המספר שתיים.	קושיא	תְּרַתִּי	182.

המונח "אמר":

- א. אמר רב הונא - מימרא שנאמרה על ידי רב הונא. כמימרא עצמאית או כפירוש.
- ב. רב חסדא אמר - רב חסדא מגיב (בדרך כלל חולק) למימרא אחרת, אך לא בדו שיח חי.
- ג. אמר ליה\להו רב חסדא - רב חסדא מגיב לבעל המימרא בדו שיח חי.
- ד. אמר רב חסדא אמר רב הונא - רב חסדא מצטט מימרא מרבו.
- ה. אמר לך - הגמרא מגיבה, שלו אותו אמורא היה נשאל על כך, כך היה אומר.
- ו. אמר רב פלוני משמיה \ משום רב אלמוני - רב אומר מימרה שלא שמע במפורש מרבו, אלא שאומרים בבית המדרש בשם אותו חכם.

אפיונים של חלקי הסוגיה (אפיון הפסקאות)

1. ציטוט פותח [בדר"כ בתחילת סוגיה].
 - א. ממשנתנו
 - ב. מבריייתא
 - ג. מפסוק
 - ד. ממימרא
2. פרשנות
3. שאלה
4. קושיא
5. דחיה
6. סתירה
7. תרוץ
8. תשובה
9. סיוע [הבאת מקור, הבאת מקרה, או הבאת סברה]
10. פסיקה
11. סיפור
12. מימרא [בדר"כ אם לא מדובר בציטוט פותח הוא יהיה בתוך אחד האפיונים].
 - א. עצמאית
 - ב. פרשנית

א. שאלה לעומת קושיא -

- שאלה - שאלת ברור, כשמשוהו לא ברור לי, חסרה לי אינפורמציה.
קושיא - אני טוען שאתה טועה, כי ... [מכח מקור סמכותי גבוה יותר \ מסברה]
- ב. קושיא לעומת סתירה לעומת דחיה -
 - סתירה - בין שתי מקורות בעלי אותו סמכות.
 - קושיא - מסברה או ממקור בעל סמכות יותר גבוהה
 - דחיה - מה שנאמר יכול להיות נכון, אך אינו מוכרח.
 - ג. כיצד נדע אם החכם הוא תנא או אמורא א"י או אמורא בבלי?
 1. ידע מוקדם,
 2. "אומר"-אמר". (מופיע לעיתים רחוקות גם אמר במקורות תנאים אך בניקוד שונה)
 3. לפי מונח הפותח. [כגון אם מופיע המונח "תנו רבנן" אז ברור לנו שהחכמים המופיעים הם תנאים]
 4. עם מי מדבר החכם.
 5. "רב" - תמיד אמורא בבלי,
- "רבי" - או תנא או אמורא ארץ ישראלי.